

En alltid upplivelse full vecka i Sverige

Efter en vecka i Sverige kanske inte den bästa årstiden, grått, spöregn, blåsigt och en och annan solglimt uppskattar man mer än någonsin att uppleva +19C vid återkomsten till Alicante sent på kvällen och idag söndag +22C med klarblå himmel utan en vindpust. Havet ligger utanför spegelblankt utan en krusning där några segelbåtar guppar i gamla dyningar.

Det är spännande med mina besök, dels är dessa kompakta med mängder av avtalade tider och så brukar jag resa med kollektivtrafiken för skall man skriva om den skall man uppleva och känna till hur det fungera.

Västtrafik kan jag bara råda, släng er i väggen, något som jag helt uppenbarligen inte är ensam om att tycka vilket en annan artikel i detta nummer visar.

Det är inte en sak som är fel det är fel från grunden och de som arbeta är leda över allt gnäll och därefter blir hanteringen. I Alingsås möter man en bussgoods inlämning som ligger vägg i vägg med trafikinformationen där man satt upp 3 handskrivna skyltar att man har stängt, en annan att man är nedlagt och den tredje att det är stängt tills vidare. Den sönderstressade mannen från bussgodset med 4 paket vet inget, kan inget och vill inte veta något, inte ens en så enkel fråga varifrån tåget mot Stockholm avgår. Tydliga skyltar är inget för västtrafik, men väl en massa nonsens regler och påbud som i sanna Sovjet, det kändes hemtamt efter att ha arbetat i 6 år där borta.

På den riktiga stationen finns det ett biljett kontor, som är Alingsås Resebyrå, 2 käcka damer som får tampas med överfriskade A-laget som har stationen som värme depå i brist på annat får man förmoda och en och annan kund som skall köpa biljetter eller rent av en resa, med andra ord en inbjudande miljö. Stora affischer upplyser om Ölvemarks flyg till bussen resor och att man får 500 spänn i rabatt, vem kan motstå detta erbjudande för att slippa se a-laget och annat ohyfsat folk som växer upp utan uppfostran eller empati.

En tågbiljet från Alingsås med omedelbar avgång kostar 1200 kronor enkel och då får man en macka – jag måste gratulera till upphovsmannen, mackan nr 7 , jag har aldrig i mitt liv ätit en macka som inte med bästa vilja går att definiera vad man har ätit. Den ingick i mina 1200 kr och en liten flaska gott vitt vin kostade 47 bagare, nå då så, då har skattverket också fått sitt rejäla bidrag och det kan behövas när man därefter skickar tillbaka till SJ tåg AB 15 miljarder för att dom skall leka järnväg och pajasen Jan Forsberg tar emot priset av resebranschen för sina lyckade affärer, ridå!

Det skall påpekas att 1,5 timmar senare kunde man resa med lågpris tåget för 495 kronor via Västerås som tar närmare 2 timmar längre för att nå huvudstaden.

Under många dagar reste jag kors och tvärs med SL som fungerade utmärkt men, varför behöver man 7 miljarder i bidrag när man kör omkring även mitt på dagen med nästan fulla tåg, spårvagnar och bussar? Det är ju inte gratis att resa med SL?

Det stärker min absoluta tro på att avreglera och låt privata företagen sköta svensk kollektivtrafik, att spara in med en gång 20-30 miljarder borde vara lockande för en politiker, om det inte vore så att han då också tappa sitt uppdrag att vara nickedocka i en styrelse som tar order uppifrån med att vara ett verkställande organ där man får resa och se på världen och för all del Sverige på skattebetalarnas bekostnad. Var finns en *Johan August Gripenstedt som var en brinnande ande i en bräcklig kropp. Med honom inleddes det svenska välståndssundret. Som finansminister i mitten av 1800-talet frigjorde Gripenstedt landets "slumrande krafter". Han förverkligade frihandeln, finansierade järnvägarna, avvecklade stånden och skråna och slog vakt om freden. Han förespråkade en*

pragmatisk "medelväg" i politiken och hävdade att det fattiga Sverige skulle bli ett av världens rikaste länder. Sina reformer drev han igenom snabbt och ibland hänsynslöst, besatt av sitt uppdrag och plågad av sjukdom. Den självmedvetne Gripenstedt skaffade sig fiender i alla läger. Han dog bruten och bitter, men efter 100 år av tillväxt stod det klart att det var han som röjde väg för en ny tid: vår egen.

Sverige är Alice i Underlandet vilket få märker när man lever i sörjan, men allt fler reagera och det få väl ses som ett hopp, men vad skall man rösta på? Originalen eller en dålig kopia? Det saknas ledar gestalter med klara vyer och en tydlig politik, men det vet du redan varför vi inte behöver debattera detta här.

Veckan var intensiv med många intressanta personer som inget hopp för framtiden, att bussbranschen däremot är totalt kört i botten var det inte en enda som hade en annorlunda uppfattning om och alla instämde men vad och hur man skall komma tillrätta med branschproblemet, här saknas idéerna och det är helt förståeligt när åtminstone bussbolagens chefer är fullt upptagna med att hålla sig flytande där horisonten är dags aktuella problem.

Jag träffade också som hastigast Kenneth Johansson och Roger på Westinbuss <http://www.westinbuss.se> som numera finns i Pripps gamla lokaler i Bromma. Kenneth och kollegan Roger är driftiga personer som sett till att man kan leva utan att man blir av med alla uppdrag genom ett pennstreck. Som satsar på en rad kringverksamheter där inte minst rumsuthyrningen för Sveriges alla bussbolag är genomtänkt. Hela verkstadssidan med service till privata bilar alla veckans dagar är en höjdare med tanke på hur Sverige fungera där man drar ned rullgardinen när övriga Europa har full kommers. Fokus lägger man på att utveckla ny data teknik och därmed höja driftsäkerheten och automatisera var det går, ett initiativ inte en dag försent, bussbranschen ligger nog sist i denna utveckling som kan optimera och spara stora belopp.

Bus 4 you är ett spännande koncept där jag provåkte förmodligen något som kan kallas för branschens i särklass bästa stolar. Hela ombord konceptet är attraktivt frågan är bara som alltid i dessa dagar – hur länge orka man med att köra innan det blir lönsamhet? Samtidigt som detta skrivs har Bus 4 you och Säftebussen fusionerats med Stefan Carlén som chef. Carlén med ett förflytande som VD för Swebus Express kan säkerligen tillföra koncernen ett och annat. Mer om detta i en egen artikel i detta nyhetsbrev.

Tvärnlinjen är en spårvagn som kör i Stockholm från Sickla Strand via Globen – Stora Essingen – fram till Alvik som går på knappa 30 minuter med fulla spårvagnar som går med några minuters mellanrum. När jag plockade fram gamla utredningar och tidningsurklipp kan man läsa att utredaren inte hade någon tilltro till denna trafik, uppenbarligen hade politikerna ett större mod där några såg möjligheterna, varför mitt ständiga gnäll över politiker inom kollektivtrafiken kommer på skam, åtminstone i detta fall.

Veckan avslutades med många timmar på departementet som vänder på varje krona och är lätt orolig för nedgången som börjat, landstingens enorma skuldsättning, kommunernas enorma skuldsättning, statens med västvärldens högsta skuldsättning och så skriker alla efter mera pengar, dagarna i ända fylls TV programmen av gnäll program och orättvisor där staten är den stora boven men själv har man inget ansvar. Efter en vecka har man fått en tillräcklig dos som räcker gott och väl till nästa besök för att i god sinnesro lämna ett märkligt folk som citeras bäst av den engelske författaren Roland Huntford.

Det blinda Sverige enligt den engelske författaren Roland Huntford

Den engelske författaren **Roland Huntford** skrev för några år sedan boken *Det blinda Sverige* (eng titel: *The New Totalitarians*) där han karakteriserade svenskarna som ett folk som företedde alla tecken på inlärd hjälplöshet och en märklig syn på staten som alla goda gåvors givare. När denna inställning blir en nedärvd egenskap hos en generation så är det tveksamt om det är någon idé att väcka en nation till besinning, utan då kanske det är enklast och lugnast att låta massorna förbli i det stadium då man programmerats att älska sin trälldom. Det gäller att manipulera människor så att de inte tänker kritiskt.